

**ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ
ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ**

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΤΣΕ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ
ΟΙ ΑΓΩΓΕΣ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΩΣΟΥΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΞ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

**ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ
ΡΗΞΗΣ & ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ**

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

η "Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία - Εργαζόμενοι Μηχανικοί" είναι ένα ανεξάρτητο αριστερό πολιτικό - συνδικαλιστικό σχήμα που θέλει να εκφράσει τα συμφέροντα της μεγάλης πλειοψηφίας των μηχανικών, που ζουν από τη δουλειά τους:

— Τους **μισθωτούς στον ιδιωτικό τομέα**, της μονοκρατορίας του δεξιού παροχής υπηρεσιών, της εργοδοτικής τρομοκρατίας, των απολύσεων

— Τους **μηχανικούς του δημοσίου**, του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των ΔΕΚΟ, που υφίστανται τις μειώσεις μισθών, υπό την απειλή της διαθεσιμότητας – απόλυσης, σε ένα συρρικνωμένο, όλο και πιο επιχειρηματικό δημόσιο.

— Τους **αυτοαπασχολούμενους μηχανικούς**, φορτωμένους με χρέη και χαράτσια, καθώς «το μεροκάματο» από νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων και ενεργειακών πιστοποιητικών δεν αρκεί

— Τους **άνεργους μηχανικούς**, το πιο χτυπημένο κομμάτι του κλάδου

— Τους **μηχανικούς της εκπαίδευσης** που βρίσκονται αντιμέτωποι με τις απολύσεις, την απαξίωση του σημερινού σχολείου και της εργασίας τους.

— Τους **μεταπτυχιακούς, διδακτορικούς** και διαρκώς καταρτιζόμενους μηχανικούς.

— Τους **νέους μηχανικούς**, άμεσα θύματα της ανεργίας των νέων εργασιακών σχέσεων.

οι αγωνιστές που συσπειρωνόμαστε στην
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ. ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ
τα προηγούμενα χρόνια βρεθήκαμε μαζί με πολλούς συναδέλφους
στην πρώτη γραμμή του αγώνα :

Με το **Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών** και τα σωματεία του κλάδου, ενάντια στην εργασία χωρίς δικαιώματα μέσω του δελτίου παροχής, για την υπεράσπιση των συλλογικών συμβάσεων, ενάντια στις μειώσεις μισθών και τις απολύσεις, για την καταβολή των δεδουλευμένων, για να στεκόμαστε όρθιοι και με αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοσία.

Στη συγκρότηση των **Ανοιχτών Συνελεύσεων Μηχανικών** στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις με στόχο οι εργαζόμενοι και άνεργοι μηχανικοί να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, μέσα από διαδικασίες βάζοντας, ενάντια σε λογικές ανάθεσης.

Με τους **μηχανικούς του δημοσίου** ενάντια στην ισοπέδωση των δικαιωμάτων τους και στις ιδιωτικοποιήσεις

Στις κινητοποιήσεις για το **ασφαλιστικό**, μέσα από την ανοιχτή συνέλευση μηχανικών, το σωματείο μισθωτών τεχνικών και άλλα σωματεία του κλάδου, που ανάγκασαν το ΔΣ του ΕΤΑΑ να αναστείλει προσωρινά τις αυξήσεις των εισφορών του ΤΣΜΕΔΕ και έδειξαν πως ο δρόμος του αγώνα, μπορεί να έχει αποτελέσματα.

Στην πάλη για την αναγνώριση της «**ιδιότητας του άνεργου μηχανικού**», για αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας, περίθαλψη, απαλλογή τους από τις ασφαλιστικές εισφορές και τα χρέη στο ταμείο, αλλά πρώτα απ' όλα για το δικαίωμα στη δουλειά και την αξιοπρέπεια.

Στις **κινητοποιήσεις** ενάντια στην κατάργηση των κατώτατων αμοιβών, στην ισοπέδωση της δουλειάς μας. Ενάντια στους φραγμούς στο επάγγελμα και στις «πιστοποιήσεις» που κατακερματίζουν το πτυχίο μας και τα επαγγελματικά μας δικαιώματα.

Απέναντι στο ΤΕΕ (τεχνικό σύμβουλο της τρόικα) και τις κυρίαρχες παρατάξεις, που έβαλαν τη σφραγίδα τους στην ισοπέδωση των δικαιωμάτων μας και συναίνεσαν σε κάθε αντεργατικό μέτρο. Στα όργανα του ΤΕΕ, επιδιώξαμε την ακύρωση κάθε απόπειρας χειροτέρευσης των δικαιωμάτων μας.

Απέναντι στην κυρίαρχη λογική ότι «όλοι μηχανικοί είμαστε», εργαζόμενοι και εργοδότες, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι και οι μεγαλο-εργοδότες, προτάσσουμε ένα **μέτωπο συσπείρωσης των εργαζόμενων μηχανικών** που ζούμε από τη δουλειά μας.

Στις μάχες του εργατικού κινήματος για την ανατροπή της επίθεσης κυβέρνησης ΕΕ- κεφαλαίου, στο **συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων**, κόντρα στον υποταγμένο συνδικαλισμό. Στις μικρές και μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στο φασισμό, για τις λαϊκές ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα, ενάντια στον σύγχρονο κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό.

Στο πλευρό των αγωνιζόμενων κατοίκων στις **Σκουριές, στην Κερατέα, στο Ελληνικό**, ενάντια στο κυρίαρχο δόγμα «καταστολή και ανάπτυξη», για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος και των ελευθέρων χώρων.

Διεκδικούμε τον κοινωνικό μας ρόλο, την αξιοπρέπειά και τον έλεγχο της εργασίας μας, ενάντια στους νόμους της αγοράς.

Θέλουμε να κάνουμε βήματα για τη συγκρότηση του «τεχνικού συμβούλου» των κινημάτων και της κοινωνικής πλειοψηφίας. Οι δεσμοί μας ξεκινούν από τις μεγάλες αναμετρήσεις του φοιτητικού κινήματος, το ρεύμα της ΕΡΑΚ και της γενιάς της μεταπολίτευσης, από τους αγώνες του νεολαϊστικού και εργατικού κινήματος όλα αυτά τα χρόνια. Πιστεύουμε πως κανένας επιμέρους αγώνας, δεν μπορεί να επιτύχει σταθερή νίκη χωρίς την προοπτική ανατροπής της αντεργατικής επίθεσης και των κυβερνήσεών τους.

Μόνο μέσα από γενικευμένη εργατική και παλλαϊκή σύγκρουση, με ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής, μπορεί να ανοίξει ένας άλλος δρόμος. Αλλά και με μια άλλη αριστερά, ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική, που θα απαντάει στις ανάγκες των εργαζόμενων μηχανικών αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας.

Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΣΤΙΟΤΗ ΤΩΝ **μνημονίων** & **της κρίσης**

Ζούμε το αδιέξοδο που μας οδηγεί η συγκυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, που θυσιάζει τα πάντα στο σφαγείο της χρεομχανής, των τραπεζικών και πολυεθνικών συμφερόντων. Όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν ότι τα δύσκολα τελείωσαν, καταλαβαίνουμε, πως δεν υπάρχει φως στο τούνελ. Έρχονται χιλιάδες νέες απολύσεις, χαράτσια, άρση των πλειστηριασμών. Το **success story** συνοδεύεται από τεράστια ανεργία, άγρια λιτότητα, βάρβαρες εργασιακές σχέσεις, ξεπούλημα των δημοσίων αγαθών και καταστροφή του περιβάλλοντος. Η επιχειρούμενη εξόρυξη στη Χαλκιδική, με την σύμπραξη του ντόπιου και του ξένου κεφαλαίου, αποτελεί το «πείραμα» της ανάπτυξης που ευαγγελίζονται στην πιο επιθετική της μορφή.

Μια πραγματική καταστροφή είναι ήδη σε εξέλιξη: ανεργία 27,6%, ύφεση 25%, πάνω από 30% μείωση των αποδοχών, διάλυση των κοινωνικών υποδομών. Το τέλος των «μέτρων» έχει ήδη μετατεθεί για το 2016 και η έξοδος από την κρίση μετά το 2020. Όμως, αρκετές επιχειρήσεις μέσα στην κρίση αυξάνουν τα κέρδη τους.

Η Ελλάδα δεν αποτελεί μια εξαίρεση, αντίθετα **η διεθνής καπιταλιστική κρίση δηλώνει παρούσα και κτυπά εντός της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Η παραμονή της Ελλάδας στην ΕΕ σημαίνει την τήρηση του Δημοσιονομικού Συμφώνου και μόνιμα μέτρα λιτότητας, ύψους 10 δις το χρόνο. Σημαίνει ακόμα την κατάργηση των δημοσίων επενδύσεων σε στρατηγικούς τομείς της παραγωγής και το ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων. Τα έργα τύπου ΕΣΠΑ πραγματοποιούνται σε ασφυκτικά καθορισμένους τομείς, με κριτήρια των ευρωπαϊκών πολυεθνικών και πάντα με ιδιωτική λειτουργία. Όλα αυτά οδηγούν στην διάλυση του τεχνικού κλάδου, στην επιστημονική απαξίωση και στην κατάργηση της απασχόλησης για χιλιάδες μηχανικούς.

Η αποκάλυψη του εγκληματικού χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, «φανέρωσε» ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια υπαρκτή φασιστική απειλή. Μια απειλή που υπέθαψαν και ενθάρρυναν **όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων**. Τρία χρόνια, βιώνουμε μια κατάσταση «έκτακτης ανάγκης», όπου τα δημοκρατικά δικαιώματα καταπατούνται βάνουσα. Η σκέψη, το φρόνημα, η πρόταση για κήρυξη απεργίας μετατρέπονται σε ιδιώνυμο αδίκημα. Για εμάς δεν υπάρχει κάποιο «συνταγματικό τόξο» για να προστρέξουμε, ούτε κάποια εδραιωμένη «νομιμότητα» για να τους «ταράξουμε», ούτε θεσμοί που να μην έχουν μεταλλαχτεί σε αντιδραστική, αντιδημοκρατική κατεύθυνση, με τα αλληλοπλήρητα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, την επιτροπεία της Τρόικα, την κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας και την προσπάθεια απαγόρευσης στη συλλογική διεκδίκηση.

Με την κατάργηση των ΣΣΕ, μέσω μνημονίων και αντεργατικών νόμων, έχουν δημιουργήσει ένα βολικό πλαίσιο για την εργοδοσία. Η προστασία των κερδών του κεφαλαίου επιτάσσει την απλήρωτη εργασία, μειώσεις μισθών, κατάργηση επιδομάτων, απολύσεις σε εργαζόμενους με δελτίο χωρίς την καταβολή αποζημιώσεων, καθώς βαφτίζονται «εργολάβοι» ή «συνεργάτες» ενώ παρέχουν εξαρτημένη εργασία. Την «αντικατάσταση» παλαιότερων «ακριβών» εργαζόμενων με νέους με χειρότερους εργασιακούς όρους. Την αύξηση των ωρών εργασίας, χωρίς πληρωμή υπερωριών. Τις απολύσεις τρομοκρατικού χαρακτήρα, σε όσους δεν «πειθαρχούν».

Τα προηγούμενα χρόνια, ο κλάδος γνώρισε την «ανάπτυξη». Το κεφάλαιο απομύζησε τον πλούτο που παράγουν οι μηχανικοί, εκμεταλλεύόμενο κάθε ευκαιρία και εφαρμόζοντας μορφές ελαστικής απασχόλησης. Παρόλα αυτά η σύμβαση που το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών υπέγραψε, πέτυχε να συμπεριληφθούν τα δελτία στην Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ώστε να καλύπτονται όλοι οι τεχνικοί με εξαρτημένη σχέση εργασίας. Η μάχη που δόθηκε για την εφαρμογή της σύμβασης, καλώντας τους συναδέλφους σε ανυπακοή μπροστά στην υπογραφή ατομικών συμβάσεων χωρίς δικαιώματα, αποτέλεσε όπλο ενάντια στην εργοδοσία.

Σήμερα οι μισθοί Βουλγαρίας, με τους οποίους μας εκφοβίζουν, εξασφαλίζουν φθηνά εργατικά χέρια και πεδίο επενδύσεων για μια σειρά ελληνικές επιχειρήσεις σε χώρες του εξωτερικού (Βαλκάνια, Ανατ. Ευρώπη, Μέση Ανατολή). Η κατακρήμνιση των δικαιωμάτων στην Ελλάδα τους δίνει σιγουριά για την επανεπένδυση των κεφαλαίων τους είτε εδώ, είτε «εξορίζοντας» μας στο εξωτερικό. Παρόληθλη η κυβέρνηση παραχωρεί νέα προνόμια στην εργοδοσία, νέες μειώσεις εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, ευνοϊκή φορολόγηση, δημιουργία ελεύθερων οικονομικών ζωνών. Μέσα στην **κρίση περιφρουρούν τα κέρδη τους μέσα από τη φτωχοποίηση μας και μεθοδεύουν νέους όρους της εκμετάλλευσής μας**.

Να μην ανεχτούμε την κατάσταση αυταπατώμενοι ότι μπορούμε να τη βολέψουμε ατομικά, μέσα από τα σωματεία μας να διεκδικήσουμε συλλογικές συμβάσεις. Συνενώνουμε και συντονίζουμε τις αντιστάσεις μας με τις προσπάθειες των συντονισμών πρωτοβάθμιων σωματείων για την ανατροπή της σημερινής βάρβαρης πολιτικής.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
αξιοπρεπείς και ανθρώπινους όρους στην εργασία και τη ζωή μας

α. Υπογραφή συλλογικών συμβάσεων στον κλάδο, που να κατοχυρώνουν όλα τα εργασιακά δικαιώματα και να αξιώνουν αυξήσεις στους μισθούς, ανθρώπινα ωράρια, κατάργηση των ατομικών συμβάσεων, της ανασφάλιστης και μαύρης εργασίας.

β. Κανονικές προσλήψεις, κατάργηση των ελαστικών μορφών εργασίας, του Δελτίου Παροχής Υπηρεσιών, σε όσους έχουν εξαρτημένη σχέση εργασίας..

γ. Άμεση εξόφληση των δεδουλευμένων στους συναδέλφους που αντιμετωπίζουν «στάση πληρωμών» από την εργοδοσία. Να σταματήσει το πολιτικό και νομικό πλήγμα προστασίας των εταιρειών. Δέσμευση των κινητών ή ακίνητων περιουσιακών στοιχείων (προσωπικών ή άλλων εταιριών) του ιδιοκτήτη της εταιρίας που πτωχεύει για να καλυφθούν τα δεδουλευμένα και οι αποζημιώσεις των απολυμένων.

2 ΑΝΕΡΓΙΑ ///// ΥΠΟΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

αντιμετωπιοι με μια κριση που θελουν να μας φορτωσουν

Οι άνεργοι και υποαπασχολούμενοι μηχανικοί σήμερα αποτελούν το μεγαλύτερο ίσως κομμάτι. Είναι είτε απολυμένοι συνάδελφοι με χρόνια προϋπηρεσίας, είτε αυτοαπασχολούμενοι όπου η δουλειά τους έχει εκμηδενιστεί, είτε μόλις απόφοιτοι με πτυχία διαβατήρια για ένα μαύρο και αβέβαιο μέλλον. Οι «ενέσεις» των προγραμμάτων ΕΣΠΑ, των αυθαιρέτων, των ενεργειακών επιθεωρητών, των voucher και των μαθητειών όχι μόνο δε λύνουν το πρόβλημα, αλλά αποτελούν μέσο κάλυψης του.

Τη στιγμή που διογκώνεται η ανεργία, εξαφανίζεται το όποιο κοινωνικό δίκτυο προστασίας των ανέργων. Το ισχύο επίδομα ανεργίας δε φτάνει. **Για την μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων (αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενοι με μηλοκάκι), δεν αναγνωρίζεται καν η ιδιότητα του ανέργου.** Το καθεστώς της εργασίας με δελτίο, η αδυναμία πληρωμής των ασφαλιστικών εισφορών και των συνεχώς αυξανόμενων φόρων δημιουργούν ένα στρατό υπερχρεωμένων ανέργων, χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι άνεργοι μηχανικοί δεν είναι ξεχωριστό κομμάτι του κλάδου, δετελούν ένα ακόμα ποσοστό, ούτε «αστοχία» του συστήματος. **Η συγκρότηση τους με συλλογικούς όρους, με την ένταξή τους στα σωματεία, με την οργάνωση και την αλληλεγγύη, μπορούν να διεκδικήσουν το δικαίωμα τους για αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς και ζωής. Με κοινό μέτωπο των εργαζομένων και ανέργων μηχανικών.**

α. Αναγνώριση της ιδιότητας των άνεργων μηχανικών. Αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας για όλους, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής. Διαγραφή των χρεών των ανέργων. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών.

β. Να θεωρούνται άνεργοι και οι αυτοαπασχολούμενοι που έχουν αναγκαστεί να διακόψουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, ή το εισόδημα τους βρίσκεται σε πολύ χαμηλό επίπεδο.

γ. Αποκλειστικά Δημόσια Δωρεάν Υγεία Πρόνοια. Κανένας συνάδελφος χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Δωρεάν για όλους τους Ανέργους, ανεξάρτητα από τα χρέη τους προς το ταμείο.

δ. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Απαγόρευση των απολύσεων.

Κανένας εργαζόμενος, κανένας μηχανικός δεν "περισσεύει". Η ανεργία είναι αποτέλεσμα της ασκούμενης πολιτικής και όχι ευθύνη των εργαζομένων και των αγώνων τους, όπως η κυβέρνηση και τα ακροδεξιά ερείσματά της προπαγανδίζουν! Όσο δεν σπάμε τα ασάβηνα δεσμά του Χρέους, της ΕΕ και του Ευρώ, η ανεργία και οι κοινωνική καταστροφή θα είναι αυτές που θα καθορίζουν τον χαρακτήρα της όποιας ανεμικής ανάπτυξης χωρίς δουλειά, χωρίς μισθούς και χωρίς δικαιώματα. Τέτοιες ρήξεις μπορούν να ανοίξουν το δρόμο ώστε το αίτημα **«Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους και αμοιβή σύμφωνα με τις ανάγκες μας»** να πραγματοποιηθεί.

3 TRAINING VOUCHER

το ΤΕΕ προσφέρει στις εταιρείες νέους μηχανικούς χωρίς δικαιώματα

Σε σύγχρονο σκλαβοπάζαρο νέων μηχανικών αντιστοιχούν οι όροι με τους οποίους, ΤΕΕ και Υπ. Εργασίας καλούν ανέργους μηχανικούς να «καταρτιστούν» για τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Ο λόγος για το επιδοτούμενο πρόγραμμα κατάρτισης που προωθείται από την κυβέρνηση και χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ. Το πρόγραμμα προσφέρει στις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, μια ακόμα δυνατότητα, με τη σφραγίδα του ΤΕΕ, να καταργήσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, με μισθούς πείνας και προσωρινότητα στην εργασία.

Το ΤΕΕ έχει συμβληθεί με Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, που αναλαμβάνουν την εκπαίδευση ανέργων. Μια επιταγή κατάρτισης (training voucher) εκδίδεται για κάθε άνεργο - «ωφελοούμενο», προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα εκπαίδευσης. Επίσης, προβλέπεται η χορήγηση ισχύου εκπαιδευτικού επιδόματος. Την ίδια στιγμή οι άνεργοι γίνονται εργαλείο των επιχειρήσεων προκειμένου να καλύψουν τις ανάγκες τους με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Ούτε λόγος φυσικά για δικαιώματα και συλλογικές συμβάσεις. Εργοδότες, κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουν τους εργαζόμενους «ανταγωνιστικούς» και ευέλικτους και το ΤΕΕ, δεν τους «χαλάει χατίρι».

Παράλληλα, προσφέρεται μια μοναδική ευκαιρία για «αλληλαγιά βάρδιας» εργαζομένων με κατοχυρωμένα δικαιώματα, με νέους χωρίς δικαιώματα, ενώ η αγορά εργασίας για όσους δεν θέλουν ή δεν μπορούν να μπουν στο πρόγραμμα καθίσταται βομβαρδισμένο τοπίο.

4 ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

στο ευρύτερο δημόσιο. στις ΔΕΚΟ

Μετά τις διαδοχικές μειώσεις στους μισθούς, την αύξηση του ωραρίου εργασίας, τις πειθαρχικές διώξεις σε αγωνιστές, τις εκστρατείες εκφοβισμού και τις επιστρατεύσεις απεργών, η κυβέρνηση και η τρόικα συνεχίζουν με το νέο κύμα διαθεσιμότητων – απολύσεων στο δημόσιο και στις ΔΕΚΟ. Αφού έχουν κατασκευοφαντήσει τους εργαζόμενους, προχωρούν στην λεγόμενη «αναγκασία» μεταρρύθμιση-αναμόρφωση του κράτους προωθώντας:

- Το κλείσιμο σχολείων-πανεπιστημίων-νοσοκομείων, δημοσίων οργανισμών και υπηρεσιών, με μείωση της χρηματοδότησης όσων απομείνουν.
- Τις ιδιωτικοποιήσεις-ξεπούλημα των κρατικών επιχειρήσεων και υποδομών στρατηγικής σημασίας (ενέργεια, νερό, λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηρόδρομοι)
- Τη διαρκή και μόνιμη αξιολόγηση τόσο των εργαζομένων, με στόχο να δημιουργήσουν φοβισμένους εργαζόμενους, όσο και των δομών του

δημοσίου, ώστε όλα να λειτουργούν σε ένα ολόένα και πιο ασφικτικό πλαίσιο ελέγχου.

—Την πλήρη υποβάθμιση και απαξίωση των τεχνικών υπηρεσιών, ώστε να διευκολυνθεί η ιδιωτικοποίηση, συγχώνευση, κατάργηση τους. Την εκχώρηση αρμοδιοτήτων στον ιδιωτικό τομέα μέσω συμπράξεων με ιδιώτες, ενώ ο ρόλος μας ως ελεγκτές του δημόσιου συμφέροντος έχει ουσιαστικά καταργηθεί.

Στο έδαφος της κρίσης, το «αναμορφωμένο- επιτελικό» κράτος περικόπτει τις κοινωνικές παροχές και εκχωρεί στο κεφάλαιο τις λειτουργίες του. Η ισοπέδωση των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο λειτουργεί σαν μοχλός για την αντίστοιχη ισοπέδωση και στον ιδιωτικό τομέα. Σε αντίθεση με την πολιτική του κοινωνικού αυτοματισμού, που επιδιώκει να στρέψει τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα ενάντια στους εργαζόμενους στο δημόσιο και αντίστροφα,

εμείς διεκδικούμε έναν μεγαλύτερο και διαφορετικό δημόσιο τομέα, με κοινωνική προσφορά και εξασφαλισμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

5

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

για την άσκηση του επαγγέλματος του μηχανικού

Πολύ σοβαρές είναι οι εξελίξεις στο πεδίο των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών. Είναι γνωστό εδώ και δυο τουλάχιστον δεκαετίες ότι πάγιος στόχος των δυνάμεων του κεφαλαίου και της ΕΕ είναι ηλεγόμενη "απελευθέρωση των επαγγελμάτων". Η απελευθέρωση στον κλάδο εφαρμόζεται με την κατάργηση των κατώτερων αμοιβών στις μελέτες, που προχώρησε χωρίς καμιά αντίδραση από το ΤΕΕ.

Ουσιαστικό στοιχείο της "απελευθέρωσης του επαγγέλματος" είναι η αποσύνδεση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από το "πανεπιστημιακό πτυχίο" και η θέσπιση -ανεξάρτητων από τους ακαδημαϊκούς- «επαγγελματικών τίτλων» (πιστοποιήσεων επαγγελματικών προσόντων) μέσα από επαγγελματικές εξετάσεις, εμπειρία κλπ. ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στην άσκηση του επαγγέλματος. Οι πιστοποιήσεις για την άσκηση ενεργειακών επιθεωρήσεων ή των επιθεωρήσεων δόμησης, εντάσσονται ακριβώς σε αυτό το πλαίσιο.

Είμαστε συνολικά αντίθετοι στην λογική της απελευθέρωσης του επαγγέλματος Υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα των εργαζομένων και αυτοαπασχολούμενων ενάντια στην 'απορύθμιση' της αγοράς εργασίας και της αγοράς των "επαγγελματικών προσόντων". Υπερασπιζόμαστε τον κοινωνικό χαρακτήρα του μελετητικού και ευρύτερα του τεχνικού έργου.

ΤΣΜΕΔΕ ταμείο βραχνης για τους ασφαλισμένους

Η κατάσταση με το ΤΣΜΕΔΕ είναι σε όλους γνωστή. Ένα ταμείο που μας ξεζουμίζει συστηματικά, με υπέρογκα χαράτσια που εξυπηρετούν το χρέος και τις τράπεζες, ενώ συμπίεζει διαρκώς τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα:

- δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του ανέργου μηχανικού, παρά τις εισφορές που παρακρατούνται γι αυτό,
- θεσπίζεται **νέο λησπιακό επιτόκιο** για τις οφειλές των ασφαλισμένων (~8.5%), αντάξιο αυτού των τραπεζών, ενώ η μη εμπρόθεσμη πληρωμή δύο δόσεων μπορεί να οδηγήσει την απειλή της κατάσχεσης,
- παραμένει ενεργή η απειλή των **υπέρογκων αυξήσεων** των εισφορών, όταν ένα τεράστιο ποσοστό των ασφαλισμένων, αδυνατεί να πληρώσει και στερείται ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης,
- **η ένταξη του κλάδου υγείας στον ΕΟΠΥΥ**, ισοδυναμεί με εξαθλίωση των παροχών υπηρεσιών υγείας,
- το ταμείο απαιτεί από τους τυπικά μισθωτούς να πληρώσουν οι ίδιοι τις εισφορές που «παρέλειψαν» να πληρώσουν οι εργοδότες τους,
- ήδη μετράμε την **καταλήστευση των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ** με το κούρεμα των ομολόγων, όπου το ταμείο έχασε 1.5 δις ευρώ, καθώς και την **“συμμετοχή”** του ΤΣΜΕΔΕ στην **νέα ανακεφαλαιοποίηση της τράπεζας Αττικής** ύψους 400εκ €.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΡΟΙΚΑ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΜΕ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ

Από τη νέα χρονιά τα χρέη άνω των 5.000€ στο ΤΣΜΕΔΕ μεταβιβάζονται στο «Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών» το οποίο θα επιχειρήσει να τα εισπράξει με πλειστηριασμούς, κατασχέσεις κλπ! Πρόκειται για ένα ακόμα εισπρακτικό μέτρο στα χέρια της κυβέρνησης, της τρόικα και των τραπεζών. Να συγκροτήσουμε τις αντιστάσεις μας. Να τους σταματήσουμε με αγώνες και αλληλεγγύη κόντρα στις κατασχέσεις.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΦΕΡΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Την τελευταία τριετία πραγματοποιήθηκαν σημαντικές κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό, που κατέγραψαν αποφασιστικότητα, διάρκεια και μαζικοποίησαν τις γραμμές των αγωνιζόμενων συναδέλφων. Οι επίμονες κινητοποιήσεις ανάγκασαν το Δ.Σ. του ΕΤΑΑ να **αναστείλει την αύξηση των εισφορών** (μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής στο ΣτΕ). Είναι μια μικρή, αλλά σημαντική νίκη, και οι κινητοποιήσεις πρέπει να συνεχιστούν για να διασφαλιστεί η οριστική ακύρωση των αυξήσεων. Ήδη από το 2012 επετεύχθηκε η **υγειονομική κάλυψη συναδέλφων που αδυνατούν να πληρώσουν τις εισφορές τους**. Η

κατάχτηση αυτή με εύθνη της κυβέρνησης και της ΔΕ του ΤΣΜΕΔΕ έχει παρθεί πίσω και αποτελεί ανοιχτό μέτωπο για το επόμενο διάστημα.

Η συγκρότηση ενός μετώπου αποφασιστικής αντιπαράθεσης και μαχητικής πρακτικής δράσης, ο συντονισμός με τους ασφαλισμένους των άλλων ταμείων είναι άμεσα ζητούμενα. Για να βγούμε ξανά στο προσκήνιο και να επιβάλουμε τους δικούς μας όρους. Κλειδί για την επιτυχία του αγώνα είναι να τον πάρουν στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και άνεργοι μηχανικοί και να μην επιτρέψουν να «διευθύνεται» από το ΤΕΕ και τους κάθε λογής «εκπροσώπους».

ταμείο για τους ασφαλισμένους ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

- Μόνιμη ανάκληση των υπερόγκων αυξήσεων εισφορών. Δραστική μείωση τους. Να πληρώσουν κράτος, τράπεζες, εργοδότες.
- Άμεση αναγνώριση από το ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ και τον ΟΑΕΔ των άνεργων μηχανικών. Αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας για όλους. Κατάργηση των εισφορών για όλο το διάστημα της ανεργίας.
- Απόσυρση των διακανονισμών-θηλιά. Κατάργηση των τοκογλυφικών επιβαρύνσεων στις καθυστερούμενες οφειλές. Διαγραφή των χρεών προς το ταμείο για τους άνεργους και τους υποαπασχολούμενους.
- Κατάργηση όλων των αντισταθμιστικών νόμων. Κατάργηση της ανταποδοτικότητας και της επιχειρηματικότητας στην κοινωνική ασφάλιση. Άμεση μείωση των χρόνων για συνταξιοδότηση, αύξηση των συντάξεων.
- Άμεση ακύρωση των διαδικασιών «αναγκαστικής είσπραξης». Κατάργηση του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών. Καμία πράξη του ενάντια στους συναδέλφους δεν πρόκειται να μείνει αναπάντητη. ΚΑΜΙΑ ΣΚΕΨΗ από την διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ και του ΕΤΑΑ για αποστολή στοιχείων στο ΚΕΑΟ.
- Δημόσια δωρεάν υγεία – πρόνοια. Περίθαλψη για όλους τους ασφαλισμένους ανεξάρτητα από χρέη προς το ταμείο. Κατάργηση των εισφορών στον κλάδο υγείας.
- Κάτω τα χέρια από τα αποθεματικά των ταμείων. Έξω το ταμείο από Τράπεζα Αττικής, όχι στο τζογάρισμα σε χρηματιστήριο και ομόλογα. Πλήρη κάλυψη απ' το κράτος όλων των απωλειών του αποθεματικού.

τι φόροι ποies αμοιβές; ποια υποζύγια; ποιος σκοπός;

Το παλαιό φορολογικό σύστημα με τους συντελεστές, αποτέλεσε ένα εργαλείο στα χέρια των κυβερνήσεων ώστε να κατευνάζουν τις αντιδράσεις των συνάδελφων απέναντι στα μέτρα που άλληζαν με θεσμικό και οικονομικό τρόπο την ζωή μας. Βέβαια οι περισσότεροι συνάδελφοι, με εύθινη των κυβερνητικών και συντεχνιακών παρατάξεων έβλεπαν το τυρί δεν έβλεπαν όμως την φάκα που δεν ήταν άλλη από το προκλητικό καθεστώς φορολόγησης των Ανώνυμων Τεχνικών Εταιρειών για το οποίο για χρόνια δεν υπήρχε κανένα θέμα. Έτσι κύλησαν δεκαετίες με απίστευτα ποσοστά κερδοφορίας, όπου τα κέρδη τους έγιναν ακίνητα, καταθέσεις στην Ελβετία, αγορές νέων μετοχών, off shore και άλλα. Αλήθεια;

- Πόσοι από τους «συναδέλφους» μηχανικούς - επιχειρηματίες που πετάνε στο δρόμο του συναδέλφους – εργαζομένους, τους συμμετέχουν στα 200dis (Der standard) των ελληνικών καταθέσεων στην Ελβετία;
- Αλήθεια τι σχέση έχουν οι παραπάνω με κάποιον συνάδελφο που τον έχει βαρέσει η κρίση κατακούτελα και που σήμερα μπορεί να χρωστάει ένα και δύο και πέντε εξαμηνια από το ΤΣΜΕΔΕ του;

η αλήθεια είναι σκληρή. από την έναρξη λοιπόν των μνημονίων:

Οι έμμεσοι φόροι (ΦΠΑ, τσιγάρα, πετρέλαιο κλπ.) συνεχίζουν να αυξάνονται ως προς τους άμεσους (εισόδημα).

Επιβλήθηκε τέλος επιτηδεύματος (**600€**) για να εκδιωχθούν οι υποαπασχολούμενοι από την δουλειά.

Η **φορολογία** για τους μισθωτούς αυξήθηκε στο **22%** και για τους αυτοαπασχολούμενους στο **26%** από το πρώτο Ευρώ χωρίς αφορολόγητο. Ειδικά οι δεύτεροι αν κανείς συνυπολογίσει το ΦΠΑ και αν θέλουν να παραμένουν συνέπειες γίνονται φορολογικά βαποράκια για να εισπράττει το κράτος περίπου 50% πάνω στο κόπο τους ή καλύτερα 50% από τον κόπο τους γιατί κανείς πελάτης δεν πληρώνει σήμερα φόρους αν κάτι μπορεί να το βρει μαύρα.

Η φορολογία των επιχειρήσεων μειώθηκε και διαρκώς συζητούνται νέες μειώσεις. Τα νομικά πρόσωπα που πριν 3 χρόνια πλήρωναν περίπου το 20% των φόρων πλέον πληρώνουν ακόμα πιο λίγα.

Το αποτέλεσμα των παραπάνω μαζί με τα υπόλοιπα μέτρα (χαράτσια κλπ.) είναι απλό: Υπό την απειλή των κατασχέσεων, των οικονομικών φυλακών κλπ. ένα μεγάλο μέρος συναδέλφων κλίνει τα βιβλία του και στρέφεται στην

μαύρη εργασία, την μετανάστευση κλπ. Όσοι για χρόνια θησαυρίζαν από την ανάπτυξη συντηρούνται και περιμένουν την επομένη της κρίσης (σαν τους μαυραγορίτες της κατοχής) να ξαναβγούν στον αφρό ακόμα ισχυρότεροι.

Η πραγματική φορολόγηση των κερδών του κεφαλαίου είναι αιτία πολέμου για την ΕΕ. Όπως φάνηκε πολλές φορές τα τελευταία 3 χρόνια κάθε φορά που σε χώρες της ΕΕ υπήρξαν κάποιες προτάσεις για να πληρώσει κάτι το κεφάλαιο η απάντηση ήταν συντριπτική.

Ζητάμε λοιπόν:

Την **κατάργηση του ΦΠΑ και των έμμεσων φόρων** στα είδη λαϊκής κατανάλωσης

Την **επαναφορά του αφορολόγητου** στο ύψος του πραγματικού κόστους ζωής.

Την **κατάργηση των «νόμιμων» φορολογικών λαβύρινθων** που προστατεύουν τα νομικά πρόσωπα (ΑΕ, ΜΕΠΕ κλπ).

Την προοδευτική και **δίκαιη φορολογία** φυσικών αλλιά και νομικών προσώπων με συντελεστές που θα φτάνουν και το 50% για το μεγάλο κεφάλαιο.

και ξερούμε οτι:

Το μόνο που μπορούμε να πάρουμε σήμερα από όσους για δεκαετίες δεν πλήρωσαν τίποτα είναι τις ίδιες τις μεγάλες επιχειρήσεις. Μόνο έτσι μπορεί και να πληρώσουν και κάτι από τα όσα έβγαλαν τόσα χρόνια. Δεν πρόκειται με τις αρχές της ΕΕ να γίνει ούτε βήμα σε μια δικαιότερη φορολόγηση.

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ

το μοναδικό πεδίο άσκησης του επαγγέλματος για χιλιάδες μηχανικούς

Η διαδικασία τακτοποίησης-ρύθμισης αυθαιρέτων των νόμων 4014/11 και 4178/13 περνάει αποκλειστικά στους μηχανικούς και το ΤΕΕ, που «αναβαθμίζουν» το ρόλο τους αποδεικνύοντας πως οι «διεφθαρμένες» και -ως εκ τούτου- υπό διάλυση πολεοδομίες, είναι άχρηστες. Στη θέση του δημόσιου ελέγχου, μπήκαμε εμείς. Μετατραπήκαμε έτσι σε μακρύ χέρι του κράτους, αφού «κερδίσαμε» την κατάργηση του δημόσιου ελέγχου και την ταλαιπωρία των ουρών στις πολεοδομίες, με αντίτιμο την συνενοχή και τα βουνά λαθών που γίνονται εκούσια ή ακούσια, ελλείψει οποιασδήποτε αρμόδιας δημόσιας αρχής και ενός καθαρού και σαφούς νόμου. Ενός νόμου, που ίσως θα μας έκανε πιο χρήσιμους, αν βέβαια είχε στον πυρήνα του τον πραγματικό περιορισμό της αυθαιρέτης δόμησης, αντί της εισηρακτικής λογικής.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση, το ΤΕΕ αφού εξασφάλισε για τον εαυτό του την διεκπεραίωση της ηλεκτρονικής διαδικασίας -με το αζημίωτο- σφυρίζει αδιάφορα. Το ΤΕΕ με τον τελευταίο νόμο κατάφερε να εξασφαλίσει και το ανταποδοτικό τέλος, αλλά ξέχασε να μνημονεύσει το ταλαίπωρο ποίμνιό του, για το οποίο δεν προβλέπονται ούτε νόμιμες, ούτε ελάχιστες αμοιβές!

Κατά τα άλλα το ΤΕΕ, δια μέσω του Προέδρου του Χ. Σπίρτζη, υπερθεμάτισε στο θέμα της μεταβίβασης αυθαίρετων κατασκευών, μετατρέποντάς μας ακόμα περισσότερο σε εκτελεστικά όργανα των επιλογών της κυβέρνησης, επιδεικνύοντας παντελή έλλειψη κοινωνικής αλληλεγγύης. Έτσι ιεράρχησε η Κυβέρνηση τα προβλήματα της αυθαίρετης δόμησης σε συνθήκες βαθιάς κρίσης, πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας, κλπ, με ένα ΝΟΚ που αντίθετα δίνει απίστευτες αβάντες δόμησης. Έτσι ακολούθησε και το ΤΕΕ ο πιστός σύμβουλος κυβέρνησης και τρόικας.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως, παρά τις σημαντικές αντιδράσεις από τμήμα της κοινωνίας για την ουσία των νόμων περί αυθαίρετων, που οδήγησε και στην κήρυξη του 4014/11 ως αντισυνταγματικού, το ΤΕΕ δεν έκανε την παραμικρή καταγγελία, έστω για τα μάτια του κόσμου.

ΠΟΛΗ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Οι συνέπειες της κρίσης και των πολιτικών που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια έχουν έντονα χωρική διάσταση. Η διαχρονική πολιτική ενίσχυσης της μικρής ιδιοκτησίας ανατρέπεται, με τις πολιτικές υπερφορολόγησης της ακίνητης περιουσίας και οδηγούν στην υφαρπαγή της γης και των ακινήτων και στη συγκέντρωσή τους στα χέρια λίγων.

Στα αστικά κέντρα ερχόμαστε αντιμέτωποι με μια **εντεινόμενη στεγαστική κρίση**, όπου όλο και περισσότεροι κάτοικοι αδυνατούν να διασφαλίσουν αξιοπρεπείς συνθήκες στέγασης, ενώ αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο να βρεθούν στο δρόμο για χρέη απέναντι στις τράπεζες ή το δημόσιο. Την ίδια ώρα που ένα τεράστιο κτιριακό απόθεμα μένει κενό και χιλιάδες άνθρωποι μένουν άστεγοι, **ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας καταργείται**, μαζί με την προστασία ακόμα και της πρώτης κατοικίας από πλειστηριασμούς και κατασχέσεις.

Ταυτόχρονα οι τρέχουσες πολιτικές διαμορφώνουν ένα νέο νομικό πλαίσιο, με στόχο την διευκόλυνση των **«στρατηγικών επενδύσεων»**, οδηγώντας στην περαιτέρω υποβάθμιση του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος. Στο πλαίσιο του ευνοϊκού καθεστώτος που απολαμβάνουν με το fast – track οι επενδύσεις αυτές, καταργείται επί της ουσίας ο σχεδιασμός, ο οποίος αντικαθίσταται από σημειακές, φωτογραφικές ρυθμίσεις. Κυρίαρχα, όμως, παρακάμπτεται κάθε ίχνος της έστω και τυπικής – διαμεσοληβημένης συμμετοχής των κατοίκων στο σχεδιασμό, ώστε να αντικατασταθεί απροσχημάτιστα από το

δίκαιο του ισχυρότερου.

Η θεσμοθέτηση των παραπάνω σχεδίων περιγράφει την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης του αστικού χώρου, όπου οι ιδιώτες επενδυτές αναλαμβάνουν προνομιακά την οργάνωση του χώρου, με το κράτος σε ρόλο θεσμικού «ρυθμιστή» των διεργασιών αυτών. Το δημόσιο συμφέρον ταυτίζεται με την εξυπηρέτηση των ιδιωτικών συμφερόντων, στο όνομα της ανάπτυξης. Στην κατεύθυνση αυτή η διαμόρφωση του δημόσιου χώρου παραχωρείται σε διεθνή και εγχώρια επενδυτικά funds, υφαρπαζόμενο από τους πραγματικούς και μοναδικούς δικαιούχους της πόλης, τους κατοίκους της.

Σε πείσμα, των παραπάνω πολιτικών, ένα ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών και κινημάτων αντίστασης, αλληλεγγύης και διεκδίκησης για δημόσιους ελεύθερους χώρους, την πρόσβαση σε κατοικία για όλους και την προστασία του περιβάλλοντος δείχνουν το δρόμο για να ανατρέψουμε τα σχέδια τους!

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ να χαλασουμε τα σχέδια τους με κάθε κόστος

Πρόσφατα ανακοινώθηκε η αναζήτηση **ιδιωτών επενδυτών για τον ΑΔΜΗΕ**, το διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ως μέρος της εφαρμογής των μνημονίων στον ηλεκτρενεργειακό τομέα. Την ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ προβλέπεται να ακολουθήσει η ιδιωτικοποίηση μέρους της ΔΕΗ και κυρίως της λιγνιτικής και υδροηλεκτρικής παραγωγής με στόχο τη δημιουργίας μιας μικρής ΔΕΗ με αντίστοιχο τεχνολογικό μείγμα ώστε να ενταθεί τάχα ο ανταγωνισμός και να λειτουργήσει επιτέλους η αγορά.

Να θυμίσουμε ότι στην ηλεκτρική αγορά υπάρχουν ιδιώτες επενδυτές τόσο με μονάδες φυσικού αερίου αλλά και με μονάδες ΑΠΕ. Αυτό που δεν υπάρχει και υπό τις παρούσες τεχνολογικές συνθήκες είναι αδύνατο να υπάρξει είναι αγορά ηλεκτρικής ενέργειας συγκρίσιμη ποιοτικά με τις αγορές των συνηθισμένων καταναλωτικών αγαθών. Εκτός από το ότι **η ηλεκτρική ενέργεια αποτελεί δημόσιο κοινωνικό αγαθό όπως η υγεία και η εκπαίδευση**, σαν προϊόν παρουσιάζει ιδιαιτερότητες τεχνικού και οικονομικού τύπου που καθιστούν την εφαρμογή ενός αγοραίου πλαισίου μια διαδικασία *sui generis*. Για το λόγο αυτό οι διαδικασίες της απελευθέρωσης είναι αυστηρά πολιτικά ελεγχόμενες. Όσα δε φτάνει το αόρατο χέρι της αγοράς τα φτάνει η κρατική ρύθμιση.

Χρυσυγαλίες περιπτώσεις κρατικής ρύθμισης υπέρ της αγοράς, τυπική περίπτωση αντίφασης εν τοις όροις, αποτελούν :

1. η εκτός αγοράς αποζημίωση στη βάση εγγυημένων τιμών (FIT) που καθορίζονται διοικητικά από το υπουργείο περιβάλλοντος και που σε αρκετές περιπτώσεις καταλήγουν στην αισχροκέρδεια ιδιωτών επενδυτών με κρατικό χρήμα
2. Η πάγια και εκτός δημοπρασιών αποζημίωση ανεξαρτήτως παραγωγής των

θερμονηλεκτρικών μονάδων μέσω των Αποδεικτικών Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ)

3. Η αξιοποίηση τεχνικών χαρακτηριστικών των θερμονηλεκτρικών μονάδων (τεχνικά ελάχιστα) και διατάξεων του κώδικα συναλληλαγών ηλεκτρικής αγοράς (Μηχανισμός Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους) ώστε να αποζημιώνονται οι ιδιώτες παραγωγοί ανεξάρτητα της τιμής (ΟΤΣ) που διαμορφώνεται στην χονδρεμπορική αγορά.

Ωστόσο ως ρυθμίσεις καθιστούν προφανές ότι το αγοραίο πλαίσιο στηρίζεται πολιτικά με νύχια και με δόντια παρά το γεγονός ότι δε έχει μέχρι σήμερα αποδώσει κανένα πρόσθετο όφελος. Ούτε η τιμή για τα φτωχά λαϊκά στρώματα έχει φθηνώνει, αντίθετα έχει εκτοξευθεί τα τελευταία χρόνια με τις διαδοχικές ρυθμιζόμενες αυξήσεις του τιμολογίου της ΔΕΗ. Μάλιστα, ήδη από τον Ιούλιο του 2013 τα τιμολόγια λιανικής έχουν θεωρητικά απελευθερωθεί που σημαίνει προοπτικά νέες αυξήσεις από το 2014. Οι τελικές τιμές στον καταναλωτή θα επιβαρυνθούν επιπρόσθετα εξαιτίας της αποζημίωσης των θερμονηλεκτρικών μονάδων για τις παραγόμενες εκπομπές CO₂. Η αγορά δικαιωμάτων CO₂ αποτελεί επίσης μια πολιτικά ελεγχόμενη αγορά σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτή τη στιγμή η διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης και οι αντιφάσεις που προκαλούνται από την ανισομερή και διαφοροποιημένη αύξηση του ενεργειακού κόστους για τις μεγάλες βιομηχανίες παγκοσμίως επιβάρυνε την ελεγχόμενη κατάρρευση των τιμών

δικαιωμάτων CO₂ στην Ευρώπη. Παρόλα αυτά αποτελεί έναν εγγενή παράγοντα αύξησης της αβεβαιότητας σχετικά με την εξέλιξη του κόστους ηλεκτρικής ενέργειας στην ΕΕ, με σημαντικές επιπτώσεις στο μείγμα της ηλεκτροπαραγωγής, στην εγχώρια βιομηχανία και στα νοικοκυριά.

Η έκρηξη των αντιφάσεων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας θα επιχειρηθεί να καταπολεμηθεί με περισσότερο νεοφιλελευθερισμό, περισσότερη αγορά, περισσότερο ανταγωνισμό και ιδιωτικοποιήσεις. Θα μιλήσουν για στρεβλώσεις, για δεσπόζουσα θέση της ΔΕΗ, θα απαιτήσουν την ιδιωτικοποίηση μέρους της λιγνιτικής και υδροηλεκτρικής παραγωγής. Αυτό που θα "κταφέρει" ο ανταγωνισμός είναι η μείωση του μισθολογικού κόστους τόσο στη ΔΕΗ όσο και στους ανεξάρτητους παραγωγούς. Οι τιμές θα συνεχίσουν να αυξάνουν και οι ιδιώτες που συμμετέχουν στην αγορά θα συνεχίσουν να αναζητούν την αρωγή του κράτους για να ενισχύσουν τη βιωσιμότητα τους, δηλαδή τα παχυλά τους κέρδη.

Να μην αφήσουμε τους νεοφιλελευθέρους ταλιμπαν είτε εγχώριους είτε της Τροϊκα να διαλύσουν ένα από τα πιο νευραλγικά κομμάτια της παραγωγής στη χώρα μας.

Να προστατεύσουμε το δημόσιο αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας.

Να αποτρέψουμε κάθε σχέδιο ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και να απαιτήσουμε την εθνικοποίηση του συνόλου του ενεργειακού τομέα.

Όλο το προηγούμενο διάστημα παρά τις υποκριτικές και ανέξοδες αντιμνημονιακές κορώνες, **το ΤΕΕ στάθηκε αρωγός στις βασικές επιλογές του κεφαλαίου και της τρόικα**. Συναίνεσε στη ληστρική αύξηση των εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ και στην ανακεφαλαιοποίηση της Τρόπεζας Αττικής με χρήματα των ασφαλισμένων, καθώς και στη συρρίκνωση των **προνοιακών παροχών** με την ένταξη του Ταμείου στον ΕΟΠΥΥ, έκανε τα στραβά μάτια στο «κούρεμα» των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ, στη **κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και των Ελάχιστων Αμοιβών**. Συναίνεσε στην απόλυση εκατοντάδων εργαζόμενων του ίδιου του οργανισμού του, αλλά και δεκάδων φορέων του δημοσίου στους διορισμένα μέλη των διοικήσεων τους, είναι μέλη των κυρίαρχων παρατάξεων του ΤΕΕ. Απαρατήρητη δεν πέρασε ούτε η σιωπηρή **υποστήριξη του ΤΕΕ προς το κράτος και το μεγάλο κεφάλαιο** στην αντιπαράθεσή τους με τις τοπικές κοινωνίες (Χαλκιδική, Κερατέα, Ελληνικό, Κρήτη). Προϋπόθεση για να γίνουν όλα τα παραπάνω όσο το δυνατόν στα μουλωχτά, ήταν και το **σταμάτημα της έκδοσης του ενημερωτικού δελτίου** και η πλήρης απαξίωση της Αντιπροσωπείας. Την αντιδημοκρατική εξέλιξη αυτή έρχεται να ολοκληρώσει το **νέο θεσμικό πλαίσιο** του ΤΕΕ που περιλαμβάνει την εκλογή του προέδρου απευθείας από το σώμα των μηχανικών.

ΤΟ ΤΕΕ ΜΕΤΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΕΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΣΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Κάποιοι λένε ότι το ΤΕΕ καταργείται ή βάλλεται καλούν τους μηχανικούς να το υπερασπιστούν, επειδή η κυβέρνηση προέβη στη δραματική συρρίκνωση του προϋπολογισμού του. Κατά τη γνώμη μας η όποια πίεση σήμερα ασκείται αποτελεί μοχλό μετεξέλιξης του ΤΕΕ σε ένα **επιχειρηματικό επιμελητήριο των λίγων**, για να συμβάλει με τη σειρά του στο ξεκαθάρισμα που συντελείται στο επάγγελμα, με τις πιέσεις που ασκούνται σε χιλιάδες συναδέλφους να το εγκαταλείψουν ή να υποταχθούν σε ένα καθεστώς εργασίας χωρίς δικαιώματα. Αυτή η εξέλιξη θα οδηγήσει σε ένα ΤΕΕ **ιδιωτικό φορέα, ανταποδοτικής λειτουργίας, με συνδρομές «εταίρων» μόνο για λίγους, με την αντικατάσταση της σημερινής άδειας άσκησης επαγγέλματος από δομές επιμόρφωσης και πιστοποίησης** σε κομμάτια επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Αυτή η πολιτική συνοδεύεται από αποφάσεις σαν και αυτές που απεργάστηκε η απερχόμενη διοίκηση του ΤΕΕ για **μηχανικούς «a la carte»** που προκειμένου να μην απαλλοθούν από τη θηλιά του ταμείου, θα δηλώνουν επαγγελματική παρουσία συγκεκριμένες ημέρες του έτους, εργασία ασφάλιση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. **αυτή η εξέλιξη πρέπει να ανατραπεί!**

ΟΙ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΒΛΑΠΤΟΥΝ ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ

Η **ΔΚΜ, ΔΚΜ – ΔΑΠ** : ενωμένες σε νέο περιτύλιγμα, κατέρχονται στις εκλογές προκειμένου να διαφεντεύσουν το ΤΕΕ, έτσι ώστε η όποια «ανάπτυξη» με ανεργία, χωρίς μισθούς και δικαιώματα, να περάσουν από τα χέρια τους.

Η **ΠΑΣΚ** αλλιάζει πουκάμισο, ενώνεται με τις δυνάμεις της **ΔΗΜΑΡ**, την ultra-εργοδοτική παράταξη των **ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙ ΤΩ ΕΡΓΩ** και κατέρχεται με νέα παράταξη για να διεκδικήσει να διαχειριστεί, τα ερείπια που αφήνουν τα μνημόνια, που τόσο συνέβαλαν στο να δημιουργηθούν.

Οι μαϊντανοί **ΕΛΕΜ, ΔΕΜ, ΔΗΠΑΜ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ** όλοι έτοιμοι όπως απέδειξαν να βάλουν πλάτη σε αντεργατικές και μνημονιακές επιλογές της διοίκησης μόνο για να νέμονται ένα μέρος της εξουσίας που τους παραχωρούν.

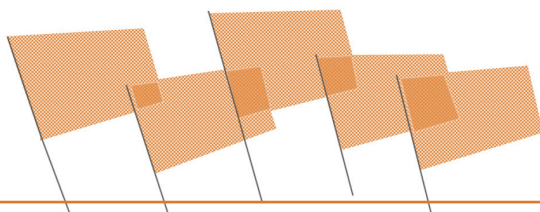
Στις παρατάξεις του μνημονίου κατατάσσουμε και την νέα παράταξη **ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΡΙΣΗ (ΑΝ.ΕΛ.)** της οποίας η διακήρυξη αποτελεί την λίστα ευχών του κάθε έλληνα εργοδότη μηχανικού.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΑΕ – ΠΑΡΕ ΤΟ ΤΕΕ

Το τελευταίο διάστημα πληθαίνουν στο χώρο των αριστερών παρατάξεων φωνές που μιλούν για την ανάγκη το «ΤΕΕ να αλλιάξει χέρια». Η νέα παράταξη **ΡΠΜ (ΣΥΡΙΖΑ)**, το κάνει **μηνυκάζοντας θέσεις τις οποίες εκπροσωπούσε χρόνια η ΠΑΣΚ** προκειμένου να εφαρμόζει τις πιο αντεργατικές πολιτικές στο όνομα δήθεν ενιαίων συμφερόντων των μηχανικών. Άλλες φωνές όπως η **ΣΑΜ** προσβλέπουν στη συγκρότηση ενός μετώπου που θα αναλάβει το ΤΕΕ και το οποίο θα συγκροτηθεί σε ένα πλαίσιο κλαδικών αντιμνημονιακών αιτημάτων. Παραγνωρίζουν ότι η συγκρότηση ενός τέτοιου μετώπου είναι αδύνατη στο βαθμό που καίρια ζητήματα (διαγραφή του χρέους, ρήξη και έξοδο της χώρας από Ευρώ και ΕΕ, εθνικοποιήσεις) που σχετίζονται με τη κατεύθυνση που πρέπει να πάρει η όποια εναλλακτική πορεία κόντρα στα μνημόνια, μένουν έξω από τη συζήτηση. Μπαινόντας χωρίς πολλή προσπάθειά να στην ομπρέλα όσων ζητούν το ΤΕΕ να αλλιάξει χέρια, βλέπουμε την ΣΑΜ να επιδιώκει την συγκρότηση ενός παναριστερού μετώπου, εντάσσοντας σε αυτό και τη ΡΠΜ (άρα και τις δυνάμεις του ΣΥΝ που στο παρελθόν διοίκησαν το ΤΕΕ και είναι κομμάτι του προβλήματος). Βλέπουμε έτσι τη ΣΑΜ να τίθεται δυστυχώς, σε **τροχιά επαναφοράς σε ένα διαχειριστικό στίγμα** αντίστοιχο με αυτό την έφερε στο παρελθόν να στηρίζει αντεργατικές διατάξεις για το ασφαλιστικό και «δημοκρατικούς» προέδρους του ΤΕΕ για να τις υλοποιήσουν. Από την άλλη η **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ** αυτοαναγορεύεται σε **κάτοχο της αλήθειας, επιτίθεται σε κάθε διαφορετική αριστερή όψη σε βάρος της αναγκαίας κοινής δράσης** στο κίνημα. Υπερασπίζεται τη «θλιβή» εξουσία, **συγκαλύπτοντας μια συντηρητική κινηματική πρακτική** και αποφεύγοντας να δώσει απάντηση στο σήμερα. Στον κλάδο απέιχε από τις κινητοποιήσεις στο ΕΤΑΦ που «πόγωσαν» την αύξηση των εισφορών.

ενωτικά, μαζί να οικοδομήσουμε το αντίπαλο δέος ΕΝΤΟΣ, ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΕΕ

Αν για κάποιους σημασία έχει να μοιράζουν «καθρεφτάκια στους ιθαγενείς» που την μία λέγονται ενεργειακά πιστοποιητικά, την άλλη νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων, την τρίτη ΈΣΠΑ και πάει λέγοντας, για εμάς σημασία έχει να συγκροτήσουμε συλλογικές μορφές μέσα από τις οποίες χιλιάδες συνάδελφοι θα παλέψουν για αξιοπρεπή δουλειά, ενάντια σε όλα όσα καταστρέφουν τη ζωή μας. Όσο το ΤΕΕ θα απαξιώνεται όλο και περισσότερο στα μάτια της εργαζόμενης πλειοψηφίας, άλλο τόσο θα υπάρχει ανάγκη συγκρότησης μορφών που θα **συντονίζουν** όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια των μηχανικών (μισθωτοί, άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι). Σε αυτή την κατεύθυνση συμβάλλουμε το προηγούμενο διάστημα μέσα από τις **ανοιχτές συνελεύσεις μηχανικών** τόσο στην Αθήνα και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Σημαίνουν όλα τα παραπάνω ότι εγκαταλείπουμε το ΤΕΕ; Όχι, το αντίθετο. Η παρέμβαση μας, στοχεύει στην **ακύρωση** κάθε απόπειρας χειροτέρευσης των συνθηκών εργασίας των εργαζόμενων μηχανικών που θα φέρει και τη σφραγίδα του ΤΕΕ. **Θέλουμε να στερήσουμε τις πηλατιές συναινέσεις** και πλειοψηφίες που σήμερα απολαμβάνουν οι κυρίαρχες παρατάξεις και διευκολύνουν τους εκπροσώπους της εργοδοσίας να επιτίθενται στα συμφέροντά μας. Ξέρουμε όμως ότι για να το πετύχουμε χρειάζεται να οικοδομήσουμε ένα άλλο **αντίπαλο δέος**. Έτσι, απέναντι στο δίπολο που θα σχηματιστεί μετεκλογικά εντός του ΤΕΕ μεταξύ των φιλοκυβερνητικών δυνάμεων που θα υλοποιούν πολιτικές εκμεταλλευόμενοι την ανεργία και τα ανύπαρκτα δικαιώματα, και ενός ρεύματος που θα επιχειρεί να εκφράσει μια λογική διαχείρισης στο πλαίσιο που αφήνουν τα μνημόνια, χρειάζεται κατά τη γνώμη μας ένας άλλος πόλος που θα εκφράζει την **ανάγκη αγωνιστικής ρήξης και ανατροπής σε μια πορεία χωρίς Χρέος, Ευρώ, ΕΕ και μνημόνια**, η ενίσχυση του οποίου θα αποτυπώσει έναν άλλο πολιτικό και κοινωνικό συσχετισμό στον κλάδο και ευρύτερα, θα ενισχύσει μια **άλλη καθημερινότητα της αλληλεγγύης και της οργάνωσης της πάλης μέσα στους χώρους δουλειάς** και θα γεννήσει **νέες μορφές συλλογικής εκπροσώπησης όλων των εργαζόμενων και άνεργων συναδέλφων**. Υπό αυτό το πρίσμα θα εξαντλήσουμε και μετεκλογικά την οποιαδήποτε δυνατότητα συνεργασίας με άλλες παρατάξεις που θέλουν να οικοδομήσουμε από κοινού αυτό το αντίπαλο δέος.

**οι μηχανικοί
διεκδικούν τον
κοινωνικό
τους ρόλο, την
αξιοπρέπεια
τον έλεγχο
στο αντικείμενο
της δουλειάς
τους**

**ενάντια
στους νόμους
της αγοράς**

Τρία χρόνια επιτήρησης επιχείρησαν να κάνουν τους μηχανικούς θεραπευτίδες των συμφερόντων που λυμαίνονται την εφαρμογή των μνημονίων. Πιστοποιητικά, νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων, ιδιωτικοποιήσεις, δουλειά για το ΤΑΙΠΕΔ, δουλειά για την μηχανοργάνωση της Τρόικας, δουλειά για τα αρπαχτικά των ξένων επενδύσεων. Έτσι στις σημερινές συνθήκες δημιουργείται η ανάγκη της επαναξιολόγησης του ίδιου του «αντικείμενου» της εργασίας μας και του ελέγχου που έχουμε πάνω σε αυτό, καθώς και του «ρόλου» μας σε σχέση με το έργο που παράγουμε, όσον αφορά τις κοινωνικές ανάγκες και τα συμφέροντα της κοινωνικής πλειοψηφίας. Ο πολλός φορές «ενδιάμεσος» ρόλος του μηχανικού στην παραγωγική διαδικασία, πιέζει τους εργαζόμενους μηχανικούς να ξεκόβονται από το προϊόν της δουλειάς τους, να υποκύπτουν στους εκβιασμούς της καθημερινότητας και της εργοδοσίας, να χάνουν το κριτήριο της κοινωνικής ωφέλειας στο αντικείμενο της εργασίας τους, συχνά να συναίνουν, ακόμα και να συμμετέχουν σε έργα με εξόφθαλμο αντικοινωνικό περιεχόμενο.

Διεκδικούμε τον κοινωνικό μας ρόλο απορρίπτοντας τη λογική του άψυχου τεχνοκράτη-διαχειριστή. Ενάντια στον ανταγωνισμό, το πρωτεύοντα ρόλο του χρήματος και του κέρδους.

Προτάσσουμε το κριτήριο της κοινωνικής ωφέλειας και το ρόλο μας ως «τεχνικού» συμβούλου των κοινωνικών κινημάτων, ενάντια στις λογικές του κέρδους, της ανταποδοτικότητας και της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους.

Απορρίπτουμε το ρόλο του μηχανικού ως τοποτηρητή της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και του κράτους. Μαζί με τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος να παρέμβουμε σε θέματα αναδιάρθρωσεων στη βιομηχανία-δημόσιο, να εμποδίζουμε την εφαρμογή της μνημονιακής λαίλαπας.

Σε συνεργασία με τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, συμβάλουμε στη διαμόρφωση θέσεων, αιτημάτων και προγραμμάτων πάλης για θέματα πόλης, περιβάλλοντος, καταστροφής των δασών.

Μέσα στο ευρύτερο δυναμικό των αποφοίτων της ανώτατης εκπαίδευσης, συγκροτείται ένα υψηλά καταρτισμένο επιστημονικό δυναμικό, ικανό να συμβάλει σε ένα άλλο πρόγραμμα σχεδιασμού της παραγωγής, στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών και των λαϊκών συμφερόντων, στα πλαίσια μιας άλλης ανάπτυξης με κέντρο τον εργαζόμενο και όχι το κέρδος. **Με τη γνώση και εμπειρία τους μπορούν να συμβάλλουν στις**

επιστημονικές ανάγκες μιας «επαναστατικής κοσμογονίας», αν η ανατροπή της σημερινής κατάστασης πάρει μια κατεύθυνση ρήξης με τα μνημόνια, το χρέος, το Ευρώ και την ΕΕ. Στα πλαίσια επεξεργασίας ενός τέτοιου προγράμματος, εμείς ήδη εργαζόμαστε και πιστεύουμε πως και άλλοι μπορούν να συμβάλλουν.

χώρο των τηλεπικοινωνιών και της πληροφορικής, τα επιχειρησιακά σωματεία (Vodafone, Forthnet, Wind) παλεύουν προασπιζόμενα τα δικαιώματα των εργαζομένων. Ο σύλλογος εργαζομένων ΙΔΑΧ-ΙΔΟΧ ΕΜΠ, συνέβαλλε στην απεργία διαρκείας στα πανεπιστήμια, ενάντια στις απολύσεις – διαθεσιμότητες που έδειξε έναν άλλο δρόμο στο εργατικό κίνημα.

αλλες σημαντικες αποπειρες

Οι μηχανικοί του δημοσίου ανιχνεύουν δρόμους για μια ριζοσπαστική πρακτική μέσα από την ΕΜΔΥΔΑΣ. Οι μηχανικοί της Βιομηχανίας προσπαθούν να μαζικοποιήσουν και να οργανώσουν το ΣΤΕΒ προκειμένου να γίνει όπλο για την διεκδίκηση των όρων εργασίας στον κλάδο της βιομηχανίας.

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Το προηγούμενο διάστημα σε όλη την Ελλάδα, συγκροτήθηκαν ανοιχτές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα, που πάλεψαν πρώτα και κύρια ενάντια στην αύξηση των εισφορών και τη διάλυση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων. Αν και τυπικά δεν είναι σωματείο, η ανοιχτή συνέλευση κατάφερε να συντονίσει και να συνενώσει κομμάτια των μηχανικών σε κινηματική και αγωνιστική κατεύθυνση -κομμάτια τα οποία αν και πληττόμενα από την κρίση δεν εντασσόντουσαν σε σωματειακές δομές (πχ αυτοαπασχολούμενοι) συμβάλλοντας έτσι αποτελεσματικά στην μάχη του ασφαλιστικού.

Η ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ

Στο έδαφος της αντιδραστικής επίθεσης μια νέα κατάσταση διαμορφώνεται με την εισβολή στο προσκήνιο αγώνων με πολιτικά, ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά και διάρκεια. Η κατάληψη των εργαζόμενων στην ΕΡΤ αποτελεί παράδειγμα για εκατομμύρια εργαζόμενους που αντιστέκονται στις απολύσεις. Οι πολυήμερες απεργίες σε χώρους του δημοσίου και στην εκπαίδευση, ζωντάνεψε διαδικασίες μαζικών συνελεύσεων, ανέδειξε νέες μορφές. Η απεργία διαρκείας στα πανεπιστήμια έδειξε την πραγματική διάθεση και δύναμη των εργαζόμενων. Οι κινητοποιήσεις στον Κατσέλη, στη ΛΑΡΚΟ, στην Εύβοια, στην Ιντρακόμ, στη Wind και στη Vodafone, στον Σκαρμαγκά, δείχνουν ότι παρά την ανασφάλεια, την τρομοκρατία και την απειλή της ανεργίας, οι εργαζόμενοι ξεσηκώνονται και παλεύουν. Ο αγώνας των κατοίκων της ΒΑ Χαλκιδικής, για «γη και ελευθερία», αποτελεί παράδειγμα κινήματος αντίστασης και ανυπακοής. Ελπιδοφόρα προσπάθεια αποτελεί ο Συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων που λειτούργησε ως σημείο αναφοράς για ένα ευρύτερο δυναμικό.

Ωστόσο οι ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, μεγάλων ομοσπονδιών και συνδικάτων, μπορούν ακόμα να βάζουν φρένο στην κλημάκωση των αγώνων, εμποδίζοντας να ενοποιηθούν, να γενικευθούν να πετύχουν νίκες και ανατροπές.

Σήμερα η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, αποτελεί όρο για την ανατροπή της επίθεσης. Για να περάσει ο αγώνας στους εργαζομένους και στις συνελεύσεις τους. Για να αντιστραφεί η κατάσταση στη συνδικαλιστική έρημο του ιδιωτικού τομέα. Για την οργάνωση των εκατομμυρίων ανέργων.

Θέλουμε να συμβάλλουμε στη συγκρότηση ενός μετώπου αγώνα και ανατροπής, μαχόμενων σωματείων, συντονισμών, συνελεύσεων, επιτροπών αγώνα και κάθε αγωνιστικής δύναμης. **Για να αναπτυχθούν πραγματικοί αγώνες και όχι απλά κινήσεις διαμαρτυρίας, σε κάθε χώρο και συνοδικά, δημιουργώντας προβλήματα στην εργοδοσία και την κυβέρνηση, μόνιμη κοινωνική αναταραχή.** Για να δοθεί ένας συντονισμένος αγώνας, ένας παρατεταμένος λαϊκός ξεσηκωμός που θα τους ανατρέψει. Σε αυτό θα κριθεί κάθε αριστερή δύναμη.

με την & αριστερά της νίκης της ανατροπής

Θεωρούμε ότι σήμερα, απάντηση στην επίθεση δεν μπορεί να δώσει ο ΣΥΡΙΖΑ, καθώς δεν προσανατολίζεται σε σύγκρουση με το κεφάλαιο και την Ε.Ε., αλλά σε λύση επαναδιαπραγμάτευσης της μνημονιακής λιτότητας και του χρέους. Δίνει διαρκώς εγγυήσεις στις δυνάμεις του συστήματος, ενώ υποτάσσει το κίνημα στο στόχο της ανόδου στην κυβέρνηση. Από την άλλη το ΚΚΕ ακολουθεί μια αδιέξοδη τακτική, υπονομεύει την δυναμική του κινήματος, επικαλούμενο διαρκώς τους «αρνητικούς συσχετισμούς». Ακολουθεί γραμμή διάσπασης και πολέμου απέναντι σε κάθε άλλη αγωνιστική δύναμη.

Σήμερα το ζητούμενο είναι η ενίσχυση μέσα από τους αγώνες, ενός αριστερού πολιτικού ρεύματος ανατροπής. Αλλά και μιας άλλης αριστεράς. Που δεν θα ενσωματώνεται στα σχέδια του συστήματος. Που θα ορίζεται από τους αγώνες ενάντια στην καταπίεση και δεν θα θεωρεί ότι ο εχθρός βρίσκεται στο εσωτερικό της. Που θα μπορεί να συζητά ανοιχτά μπροστά τους εργαζόμενους, με την πεποίθηση πως τον τελικό λόγο τον έχουν οι δημιουργοί του πλούτου. Που θα αξιοποιήσει τη δύναμη και το βάθος της εργατικής αντίστασης και θα προβάλει την προοπτική της απελευθέρωσης της εργασίας και μιας άλλης κοινωνίας. Σε πείσμα όσων επιμένουν ότι έξω από το Ευρώ και την ΕΕ υπάρχει καταστροφή, σε πείσμα όσων θεωρούν το κέρδος πυρήνα κίνησης των πάντων, σε πείσμα όσων πιστεύουν ότι η ιστορία των μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών ανατροπών έχει τελειώσει, εμείς επιμένουμε αριστερά, ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά.

ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής και της κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

κατάργηση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων με άμεση εκδίωξη της τρόικας και ακύρωση όλων των βάρβαρων μέτρων σε βάρος των εργαζομένων. **στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους, ρήξη, έξοδος από το Ευρώ και την ΕΕ.** εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο στην παραγωγή και σε όλη την κοινωνία.

υπεράσπιση των λαϊκών ελευθεριών και δικαιωμάτων της εποχής μας, ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, την εργοδοτική τρομοκρατία και τη φασιστική βία. **πραγματική δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία του εργαζόμενου λαού**